Lietas Nr. 133071713
Lietas arhīva Nr. 104AA-0504-14/23

SPRIEDUMS

Rīgā 2014.gada 15.aprīlī

Rīgas apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnesis G.Stūris, tiesneses S.Gļazere un L.Šteinerte

pēc SIA "Akatrans" valdes locekļa /pers. A/ iesniegtās apelācijas sūdzības izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu, kurā ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 28.janvāra spriedumu nolemts atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2013.gada 20.septembra lēmumu Nr.721, bet SIA "Akatrans" valdes locekļa /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem un administratīvās lietas materiāliem, apelācijas instances tiesa

k o n s t a t ē j a:

2013.gada 6.jūnijā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas (turpmāk – VP GKPP PP SUB Autopārvadājumu uzraudzības nodaļa) jaunākais inspektors J.Matisāns /adrese/, plkst.07:50 sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA929412 (turpmāk – Protokols), kurā norādīts, ka 2013.gada 6.jūnijā, plkst.05:55 transportlīdzekļa vadītājs /pers.B/Daugavpilī, 18.novembra ielā, pie nama Nr.1 vadīja SIA /Nosaukums A/ (turpmāk – Sabiedrība) turējumā esošo transportlīdzekli Renault Premium, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, ar piekabi TRAILIS D-659, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, veicot iekšzemes kravas komercpārvadājumu (pavadzīme Nr.[271361] 2540059625), maršrutā no Rīgas uz Daugavpili. Pārbaudes laikā konstatēts, ka transportlīdzekļa vadītājs nevar uzrādīt datus uz vadītāja kartes, vai citus derīgus savu darbu un atpūtu apliecinošus dokumentus. Iztrūka dati par periodu no 2013.gada 12.maija plkst.20:14 līdz 2013.gada 13.maija plkst.11:18. Konstatēti 11 darba un atpūtas režīma pārkāpumi. Minēto apliecina izdruka no TachoScan. Transportlīdzekļa vadītājs veic komercpārvadājumu bez noteiktā kārtībā iegūtas profesionālās kvalifikācijas (95.kods). CE kategorija iegūta 18.08.2011.

Tāpat Protokolā norādīts, ka Sabiedrība neveica regulāras pārbaudes un nedeva atbilstošus norādījumus, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļa vadītājs ievērotu Eiropas Padomes 1985.gada 20.decembra regulu Nr.3821/85 "Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" (turpmāk – Regula Nr.3821/85) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu (EK) Nr.561/2006 "Ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu Nr.3821/85 un Padomes Regulu Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu Nr.3820/85" (turpmāk – Regula Nr.561/2006) prasības, un pārkāpa licences un Eiropas kopienas atļaujas izmantošanas noteikumus, jo nodarbināja transportlīdzekļa vadītāju bez noteiktā kārtībā iegūtas profesionālās kvalifikācijas. Tādējādi ir pārkāpts Regulas Nr.3821/85 15.panta septītās daļas b)punkts un Regulas Nr.561/2006 6.,7. un 8.pants, 10.panta 2. un 3.daļa, Autopārvadājuma likuma 6.1.pants. Atbildība par ko ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{37}panta pirmās daļas 1.punktā, otrās daļas 1.,3.,4. un 6.punktā, trešās daļas 3. un 6.punktā, 149.^{38}panta 13.daļā, 149.^{4}panta piektajā daļā, 149.^{36}panta septītajā daļā.

2013.gada 5.jūlijā VP Latgales RP KPB PPN priekšnieks /pers. C/, konstatējot, ka Sabiedrība ar savām darbībām izdarījusi administratīvos pārkāpumus, kuru sastāva pazīmes paredzētas Latvijas APK 149.^{37}panta otrās daļas 3. un 6.punktā, 149.^{37}panta trešās daļas 3. un 6.punktā, 149.^{38}panta 13.daļā, 149.^{36}panta septītajā daļā, atbilstoši Latvijas APK 35.panta otrās daļas nosacījumiem, pieņēma lēmumu Nr.PA929412 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), piemērojot sankcijā paredzēto maksimālo naudas sodu 711,44 *euro* (Ls 500) apmērā, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem pārkāpumiem (Latvijas APK 149.^{38}panta 13.daļa). No lietā esošajiem materiāliem izriet, ka VP Latgales RP KPB PPN priekšnieks /pers. C/ Sabiedrību nav saucis pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{37}panta pirmās daļas 1.punkta, 149.^{37}panta otrās daļas 1. un 4.punkta, 149.^{4}panta piektās daļas.

Ar VP GKPP Prevencijas pārvaldes 2013.gada 20.septembra lēmumu Nr.721 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA 929412 atstāts negrozīts.

Rīgas rajona tiesā 2013.gada 17.oktobrī saņemta Sabiedrības valdes locekļa /pers. A/ (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Lēmuma atcelšanu.

Ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 28.janvāra spriedumu nolemts atstāt negrozītu Lēmumu un sūdzību noraidīt.

Rīgas rajona tiesa savā spriedumā norādījusi, ka saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu tiesa atzinusi, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi pierādījumus, tāpēc tiesa pievienojusies iestādes nolēmuma motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorādīja.

Papildus tiesa spriedumā atzinusi, ka, veicot administratīvo lietvedību, ir ievērotas procesuālās prasības, nekonstatējot apstākļus, kas norādītu, ka tika aizskartas Sūdzības iesniedzēja tiesības.

Tiesa konstatējusi, ka Lēmumā pamatoti atzīts, ka Sabiedrība izdarīja Latvijas APK 149.^{36}panta septītajā daļā, 149.^{37}panta otrās daļas 3.punktā, 149.^{37}panta otrās daļas 6.punktā, 149.^{37}panta trešās daļas 3.punktā, 149.^{37}panta trešās daļas 6.punktā, 149.^{38}panta 13.daļā paredzētos pārkāpumus.

Izvērtējot Sūdzības iesniedzēja sūdzību par Lēmumu, kā arī sūdzību par Sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA929412, tiesa secināja, ka sūdzībās norādītie argumenti ir analoģiski, un, ņemot vērā, ka tie ir jau izvērtēti Lēmumā, kurā norādīto motivāciju tiesa atzina par pareizu un pilnīgi pietiekamu, atkārtotai argumentu motivēšanai tiesa nesaskatīja pamatu.

Tiesa spriedumā konstatējusi, ka pierādījumi lietā, ar kuriem pamatots pārsūdzētais Lēmums un, pamatojoties uz kuriem, iestāde secinājusi, ka Sabiedrība izdarījusi Latvijas APK 149.^{36}panta septītajā daļā, 149.^{37}panta otrās daļas 3.punktā, 149.^{37}panta otrās daļas 6.punktā, 149.^{37}panta trešās daļas 3.punktā, 149.^{37}panta trešās daļas 6.punktā, 149.^{38}panta 13.daļā paredzētos pārkāpumus, ir pietiekami un nekādi citi papildus pierādījumi nav nepieciešami.

Tāpat tiesa spriedumā atzinusi, ka Sabiedrība par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un administratīvais sods ir piemērots pamatoti un tiesiski.

Par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 28.janvāra spriedumu Sūdzības iesniedzējs ir iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Rīgas rajona tiesas 2014.gada 28.janvāra spriedumu lietā Nr.133071713 un izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu apelācijas instancē pēc būtības.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā atreferē lietā konstatētos apstākļus un norāda, kādēļ uzskata Sākotnējo lēmumu lietā Nr.PA929412 par nepamatotu un atceļamu. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka arī Lēmumu ir pārsūdzējis Rīgas rajona tiesā. Ņemot vērā, ka ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 28.janvāra spriedumu lietā Nr.133071713 viņa sūdzība noraidīta, Sūdzības iesniedzējs vēlas pārsūdzēt Rīgas rajona tiesas spriedumu.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā minētos argumentus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2014.gada 28.janvāra spriedums atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība noraidāma.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Tāpat apelācijas instances tiesa norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Rīgas rajona tiesas tiesnese ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesneses pieņemtais nolēmums ir motivēts un pamatots ar Latvijas APK normām. Pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar ko apelācijas instances tiesa saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}pantu, 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam, sprieduma argumentācijai un uzskata, ka izvērstāks argumentu izklāsts apelācijas instances tiesas spriedumā nav nepieciešams.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzība nesatur faktus, kas nebija zināmi, taisot nolēmumu Rīgas rajona tiesā. Turklāt tās saturs pēc būtības ir analogs Sūdzības iesniedzēja Rīgas rajona tiesai adresētajai 2013.gada 2.oktobra sūdzībai un VP GKPP PP SUB adresētajai 2013.gada 29.jūlija sūdzībai, kam lietā jau ir sniegts pietiekams vērtējums.

Sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzībā ir norādījis uz apstākļiem, kāpēc, viņaprāt, gan Sākotnējais lēmums, gan Lēmums nav pamatoti un ir atceļami. Savukārt par pirmās instances tiesas spriedumu Sūdzības iesniedzējs vien norādījis, ka vēlas to pārsūdzēt, nesniedzot tam papildus argumentāciju, kādēļ pirmās instances tiesas spriedums, viņaprāt, ir nepamatots un atceļams.

Apelācijas instances tiesa, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, nekonstatē, ka pirmās instances tiesa nebūtu izvērtējusi un nebūtu ņēmusi vērā kādu būtisku apstākli, kam būtu nozīme lietas pareizā izspriešanā, pierādījumu vērtējums ir pareizs un pietiekošs, lai atzītu, ka Sabiedrība ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru ir saukta pie administratīvās atbildības. Līdz ar to apelācijas instances tiesa apelācijas sūdzībā minētos apgalvojumus uzskata par nepamatotiem. Fakts, ka Sūdzības iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli, vērtējot pierādījumus, un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu sprieduma atcelšanai.

Apelācijas instances tiesa, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, nekonstatē apstākļus, kuru dēļ Rīgas rajona tiesas 2014.gada 28.janvāra spriedums būtu atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama.

Pamatojoties uz augstāk izklāstīto un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu Rīgas apgabaltiesa

n o s p r i e d a:

Rīgas rajona tiesas 2014.gada 28.janvāra spriedumu atstāt negrozītu, bet apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis G.Stūris

Tiesnese S.Gļazere

Tiesnese L.Šteinerte